

Arrest

nr. 242 050 van 9 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Lange van Ruusbroecstraat 76-78
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 april 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 25 december 2010, diende op 27 december 2010 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 22 februari 2012 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep bevestigde de Raad de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 17 juli 2012, nr. X).

1.2. Op 16 mei 2019 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 28 mei 2019 werd het verzoek ontvankelijk verklaard en op 27 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 3 maart 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/05/2019

Overdracht CGVS: 23/05/2019

U werd op 12 juni 2019 van 9u55 tot 12u48 en op 4 december 2019 van 9u23 tot 11u gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Nepalees machtig is. Het eerste persoonlijk onderhoud werd vanaf 10u02 bijgewoond door uw advocaten mr. L’Allemand en mr. Depoortere. Het tweede persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door mr. Staes.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger. U verzocht op 27 december 2010 voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen dat u op 5/2/2054 (Nepalese kalender, stemt overeen met 18 mei 1997 volgens de Gregoriaanse kalender) traditioneel huwde met D. B. Uw huwelijk werd niet geregistreerd. Ongeveer een maand na uw traditioneel huwelijk kwam u te weten dat uw partner al gehuwd was en twee kinderen had met zijn eerste vrouw. Bovendien is uw partner van een andere kaste dan u. Zelf behoort u tot de Newar-kaste. Uw partner is Brahmaan. De familie van uw partner maakte problemen omdat hij een tweede vrouw had. Zij hebben u nooit aanvaard of erkend. Uw eigen familie was tegen het (traditioneel) huwelijk gekant omdat hij van een andere kaste is. Door voor het huwelijk te kiezen werd u de facto door uw eigen familie verstoten. Na uw huwelijk woonde u in Min Bhavan te Kathmandu. U woonde daar alleen. Uw partner kwam u gemiddeld één of twee keer per maand opzoeken. Na uw huwelijk begon u te werken op de marketingafdeling van de krant The Himalayan Times. Twee of drie maanden na uw huwelijk drongen enkele onbekenden uw kamer binnen. U was aan het slapen. Zij probeerden u een messteek toe te brengen. Uw burendie lawaai hadden gehoord waren tijdig toegesnel en deden de agressors op de vlucht slaan. Daarna werd u één of twee keer telefonisch bedreigd door de eerste vrouw van uw partner. Zij was ook langs uw ouderlijke woning geweest en had daar te kennen gegeven dat ze u wilde vermoorden. U lichtte uw partner in. Hij zei dat hij er zich mee zou bezighouden en dat het niet meer zou gebeuren. Enkele maanden later kwam zijn eerste vrouw, vergezeld door vier of vijf personen uw woning binnen. Zij vielen u aan en duwden u van de trap waardoor u een verdieping naar beneden viel. U verloor even het bewustzijn en werd naar het ziekenhuis overgebracht. Toen u beter was, ging u naar de politie. Er werd u geadviseerd geen klacht neer te leggen omdat u geen sterk dossier had. U deed er beter aan een regeling met de eerste vrouw van uw partner uit te werken. De jaren verstreken. Uw vrienden vroegen u waarom u niet zwanger raakte. U kwam te weten dat uw partner zich zes maanden na jullie (traditioneel) huwelijk had laten steriliseren. U gaf geld aan de eerste vrouw van uw partner opdat zij u met rust zou laten. In 2004 volgde u een kappersopleiding waarna u een schoonheidssalon opende. Een jaar na de opening werden alle ruiten ingegooid. Uw partner beloofde u telkens beterschap, maar het bleef bij loze beloftes. Een drietal jaar voor uw eerste verzoek om internationale bescherming in België kwamen vier of vijf onbekende personen u opzoeken. Zij namen u mee en hielden u een dag lang vast in een kamer. Ze vertelden u dat uw partners eerste vrouw hen betaald had om u onder druk te zetten. Ze zeiden u dat u uw partner of uw plaats diende te verlaten of dat het anders slecht voor u zou eindigen. Ze zeiden dat ze maobadi waren maar u had uw twijfels of dat wel effectief zo was. Uw partner was toen actief voor de Rastriya Prajatantra Party (RPP). Nadat het huis van een lid van de RPP werd aangevallen, kwamen aanhangers van de twee communistische partijen (maoïsten en de UML [Unified Marxists and Leninists]) twee of drie keer naar uw woning, op zoek naar uw partner. In de loop van de twee of drie jaar voor uw eerste verzoek had u geen contact meer met uw partner. U wilde hem niet langer ontmoeten. U vermoedde evenwel dat hij toen nog steeds in Kathmandu verbleef. Omdat u als kinderloze tweede vrouw niet gerespecteerd werd in de Nepalese maatschappij, besloot u het land te verlaten. Daarnaast had u ook medische en financiële moeilijkheden. Op 27 november 2010 verliet u Nepal en reisde u naar India. Vanuit Delhi nam u het vliegtuig naar Parijs. U reisde in het bezit van uw eigen paspoort. In Parijs nam u de trein naar Marseille, waar u door de smokkelaar werd vastgehouden. Op 25 december 2010 kwam u uiteindelijk in België aan. Op 22 februari 2012 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake dit verzoek aangezien er geen geloof kon gehecht worden aan uw bewering louter traditioneel gehuwd te zijn, noch aan de moeilijkheden met de zogezegde eerste vrouw van uw echtgenoot, noch aan de problemen van uw echtgenoot nadat het huis van een RPP-lid was aangevallen. De problemen met uw familie naar aanleiding van uw huwelijk (waarbij tevens werd opgemerkt dat u de laatste drie jaar voor uw vertrek geen concrete incidenten aanhaalde) en de beweerdde sociale uitsluiting werden evenmin geloofwaardig bevonden.

Uw financiële en medische problemen ressorteerden niet onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Op 17 juli 2012 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in navolging van het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad volgde de beoordeling van het Commissariaat-generaal en voegde toe dat zelfs indien er geloof kon gehecht worden aan de beweerde polygame situatie en de daaruit vloeiende problemen, deze problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn waarvoor u naliët een beroep te doen op de in Nepal aanwezige autoriteiten. Op 2 april 2019 stelden de Belgische autoriteiten bij een controle vast dat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd overgebracht naar een gesloten centrum vanwaar u op 17 mei 2019 naar Nepal zou gerepatriëerd worden. Op 16 mei 2019 verzocht u evenwel voor een tweede keer om internationale bescherming in België. U verklaart België niet verlaten te hebben sinds uw eerste verzoek. Uw vader kwam u in 2018 opzoeken in België.

U werd in België lid van het 'Nepalese People's Progressive Front' (NPPF), een beweging met sympathieën voor Biplav en zijn partij 'Communist Party of Nepal – Biplav' (CPN – Biplav). U woont programma's en vergaderingen bij, helpt met logistieke zaken zoals ticketverkoop en opruimingen en zamelt geld in. Enige tijd geleden ging u samen met andere NPPF-leden betogen voor de Indische ambassade ten gevolge van een grensdispuut tussen India en Nepal. In Nepal was u al aanhanger van de Biplav-partij. U woonde toen ook vergaderingen bij en probeerde anderen bij de partij te betrekken. U vreest ten gevolge van het huidige politieke klimaat in Nepal waarbij Biplav-aanhangers vervolgd worden door de autoriteiten problemen te kennen bij een terugkeer naar Nepal. U sluit niet uit dat u reeds op de luchthaven gearresteerd kan worden. Tevens vreest u moeilijkheden met D. B. met wie u anderhalf jaar voor uw vertrek uit Nepal naar België gebroken heeft. In België had u voor het laatst contact met D. in 2014 toen hij u belde nadat hij had vernomen dat u een nieuwe partner had. D. was jaloers en bedreigde u. Hij vroeg u om geld. Persoonlijk heeft u nadien niets meer van D. vernomen. U weet zelfs niet waar hij zich momenteel bevindt. Uw broer werd sinds 5-6 jaar geleden 3 à 4 keer per jaar opgebeld door D. D. informeert daarbij naar u en vooral naar uw inkomsten. Hij wil geld van u. Nadat uw broer hiertegen klacht had ingediend, werd uw broer sinds twee jaar geleden 3 à 5 keren door onbekenden opgebeld die in naam van D. naar u vroegen. Een laatste keer was een maand voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS. Tot slot stelt u geen geld en geen woning te hebben in Nepal. U heeft er niemand die voor u kan zorgen. U wijst verder op uw gezondheidssituatie (u heeft last van uw rug) waardoor u meent niet terug te kunnen naar Nepal.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw origineel Nepalees paspoort (d.d. 28 juni 2018), uw citizenshipcard, een attest van het District Natural Disaster Aid Committee waarmee u wil aantonen dat het huis van uw vader werd vernield door de aardbeving van 2015, een attest van de Lalitpur Metropolitan d.d. 7.1.2019 aangaande de problemen met uw echtgenoot, de overlijdensakte van uw moeder, twee attesten (waarvan één moeilijk leesbaar) van het NPPF waarin uw betrokkenheid wordt gestaafd, attesten van de Sahara Women Society en van Shree Janasewa Community Learning Centre waarmee u uw problemen met D. B. wil staven, een artikel uit de Nepalese krant 'Abhiyan Times' d.d. 21 maart 2019 waarin u als lid van het NPPF dat Biplav steunt wordt genoemd, een attest van de 'Non-Resident Nepali Association, Belgium' aangaande uw problemen, een attest van 'Nepali Samudaya Oostende' aangaande uw steun aan deze beweging en uw gezondheidsproblemen, meerdere artikelen aangaande de vervolging van Biplav-aanhangers in Nepal.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u problemen heeft aan uw rug waardoor het pijnlijk is om lang te zitten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid gegeven recht op te staan tijdens het persoonlijk onderhoud en kon u bijkomende pauzes vragen. U maakte van beide mogelijkheden gebruik. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst dient vastgesteld te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd afgewezen omdat er in hoofdzaak geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen. Dergelijke vaststelling plaatst een ernstig voorbehoud bij uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft uw vrees in geval van een terugkeer naar Nepal problemen te kennen met de autoriteiten ten gevolge uw Biplav-sympathieën en uw betrokkenheid bij het Nepalese People's Progressive Front in België dient vooreerst gewezen te worden op meerdere vaststellingen die de oprechtheid van uw beweerde sympathie voor de Biplav-groepering ernstig ondermijnen. Waar u tijdens uw tweede verzoek aangaf reeds in Nepal actief te zijn geweest voor de Biplav-groepering, zo ging u naar vergaderingen en probeerde u andere leerlingen bij de partij te betrekken (CGVS I 2de VIB, p. 7, p. 9), stelde u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niet geïnteresseerd te zijn in politiek (CGVS 1ste VIB, p. 6). Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te stellen dat u bij uw eerste verzoek ervoor gekozen had om de focus te leggen op de foltering en de martelingen die u had meegemaakt (CGVS II, 2de VIB, p. 5). Dergelijke repliek volstaat evenwel niet. Van een verzoeker mag immers ten allen tijde verwacht worden om alle relevante aspecten inzake zijn vrees voor terugkeer correct en volledig toe te lichten. Verder beweerde u dat de Biplav-partij sinds 2001 bestaat (CGVS I 2de VIB, p. 7). Informatie geeft evenwel aan dat de Biplav-partij pas in 2014 het licht zag. Opvallend is bovendien dat, wanneer u bij uw tweede verzoek geconfronteerd werd met het feit dat de Biplav-groepering verantwoordelijk is voor tal van aanslagen in Nepal, u daarop niet veel te zeggen heeft en stelt dat de partij ook vals beschuldigd werd. Gewezen op het feit dat de Biplav-groepering publiekelijk al de verantwoordelijkheid heeft opgeëist voor aanslagen, repliceert u hierop dat u niet de volledige agenda en alle details kent (CGVS I 2de VIB, p. 8-9). Dat een beweging zijn heil zoekt in het plegen van aanslagen kan evenwel bezwaarlijk als een detail beschouwd worden. Gelet op uw bewering dat u een Biplav-aanhanger bent omdat zijn ideologie beter bij u past, zo is Biplav tegen verkrachtingen en corruptie en wil de Biplav-partij veiligheid brengen (CGVS I 2de VIB, p. 7-8), is uw onwetendheid ter zake op zijn minst opvallend te noemen. Gelet hierop, heeft u niet aannemelijk gemaakt vanuit een diepe en oprechte overtuiging Biplav en de NPPF te steunen.

U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de Nepalese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw betrokkenheid bij het Nepalese People's Progressive Front (een groepering van een 20-tal Nepalezen waarbij uw betrokkenheid slechts bestaat uit 5 bezoeken aan de groepering, enkele deelnames aan vergaderingen en een betoging voor de Indische ambassade naar aanleiding van een grensdispuut – CGVS I 2de VIB, p. 7 en CGVS II 2de VIB, p. 4-5) en uw sympathie voor Biplav. U erkende immers niet te weten of de autoriteiten hiervan op de hoogte zijn. Dat de autoriteiten hiervan op de hoogte zouden kunnen komen door anderen, is een blote bewering (CGVS I 2de VIB, p. 9 en CGVS II 2de VIB, p. 5). Gelet op het voorgaande en op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek, blijkt dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Nepalese autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Nepalese autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. U legde weliswaar nog een krantenknipsel neer. Hierdoor zouden de Nepalese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van uw beweerde engagement. Dit krantenartikel heeft echter geen bewijswaarde. Vooreerst is het gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de oprechtheid en de kleinschaligheid van uw betrokkenheid bij het NPPF en de Biplav-groepering op zijn minst merkwaardig te noemen dat u als aanhanger van het NPPF en Biplav in de Nepalese pers genoemd zou worden. Bovendien blijkt uit onderzoek dat daar waar de hoofdredactrice van de Abhiyan Times verklaarde dat elk artikel dat in de papieren versie van de krant is gepubliceerd, ook online op de digitale versie van de krant terug te vinden is, het artikel waarin u vermeld wordt niet terug te vinden is op de digitale versie van de krant, net zo min als enig ander artikel geschreven door de auteur van het neergelegde artikel. Informatie bevestigt ook dat delen van Nepalese kranten in het kader van een verzoek om internationale bescherming gemanipuleerd worden om een verzoek te ondersteunen. In het kader van het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u het CGVS er bijgevolg niet van overtuigd dat het neergelegde artikel daadwerkelijk werd opgenomen in de Nepalese kranten in Nepal, waardoor er geenszins kan gesteld worden dat de Nepalese autoriteiten ten gevolge van het krantenartikel op de hoogte zijn van uw Biplav-sympathieën.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat u, omwille van uw kleinschalige activiteiten in België, die bovendien een opportunistisch karakter hebben, in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Nepal het risico zou lopen op

vervolging of op ernstige schade. Het is immers niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor een ieder duidelijk is, met inbegrip van de nationale overheden.

Wat betreft uw gevreesde problemen met D. B. moet vooreerst opgemerkt worden dat in het kader van uw eerste verzoek geen geloof gehecht kon worden aan uw bewering in een polygame situatie terecht te zijn gekomen waarbij u problemen kende met de eerste vrouw van D. U brengt in onderhavig verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op deze appreciatie, integendeel. U beweert in het kader van uw huidig verzoek dat u sinds 2052 (1995/1996) door D. werd gefolterd. Zo werd u een keer met een mes aangevallen en werd u verkracht (CGVS II 2de VIB, p. 2-3). U maakte van dergelijke moeilijkheden met D. evenwel geen enkel gewag tijdens uw eerste verzoek. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te stellen dat u wel had verteld dat u gefolterd bent geweest maar dat u geen details heeft gegeven (CGVS II 2de VIB, p. 3). In het licht van uw verklaringen afgelegd bij uw eerste verzoek waar u met geen woord repte over enige mishandeling door D. overtuigen uw verklaringen niet. Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door uw verklaringen aangaande de bedreigingen die uw broer ontving van D. Zo gaf u bij uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 12 juni 2019 te kennen dat uw broer bedreigingen ontving. Gevraagd wanneer hij deze had ontvangen, stelt u dat dit een jaar geleden is geweest en dat uw broer toen 1 à 2 dreig telefoons had ontvangen. Van verdere bedreigingen of problemen maakte u, wanneer daarnaar gepeild werd, geen enkel gewag (CGVS I 2de VIB, p. 10-11). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u evenwel dat uw broer sinds 5-6 jaar jaarlijks van D. 3-4 dreig telefoons krijgt. De laatste twee jaar kreeg uw broer 3 à 5 dreig telefoons van onbekenden die in naam van D. belden (CGVS II 2de VIB, p. 6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen kwam u niet verder dan te stellen dat u toen ook had aangegeven bedreigd te zijn geweest door anderen (CGVS II 2de VIB, p. 7). Tot slot kan gewezen worden op het feit dat u bij uw eerste verzoek aangaf dat uw huwelijk met D. niet geregistreerd was. U was louter traditioneel gehuwd (CGVS 1ste VIB, p. 4). Bij uw tweede verzoek gaf u evenwel te kennen dat uw huwelijk geregistreerd is (CGVS I 2de VIB, p. 4). Het geheel van voorgaande vaststellingen noopt er dan ook toe geen geloof te kunnen hechten aan de beweerde problemen met D. B. Bijgevolg biedt u geen zicht op uw huidige familiale situatie waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar Nepal geen huis of niemand heeft die voor u kan zorgen.

Het loutere feit dat u geen geld, woning of iemand heeft die voor u kan zorgen betreft bovendien motieven die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Hetzelfde dient ook opgemerkt te worden voor uw gezondheidsproblemen en uw bewering dat u niet de middelen heeft om een medische verzorging in Nepal te bekostigen. U brengt bovendien geen elementen aan waaruit kan blijken dat u ten gevolge van conventie-gerelateerde motieven de toegang tot de gezondheidszorg zou geweigerd worden (CGVS II 2de VIB, p. 7). Wat betreft de opmerking van uw raadsman tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u de toegang tot de gezondheidszorg in Nepal geweigerd zou kunnen worden ten gevolge uw politieke affiliatie moet verwezen worden naar voorgaande vaststellingen aangaande het opportunistische karakter van uw betrokkenheid bij het NPPF en uw beweerde sympathie voor Biplav en de conclusie dat er redelijkerwijze niet van uit gegaan kan worden dat u bij een terugkeer het risico loopt op vervolging of ernstige schade ten gevolge van uw activiteiten in België.

Uw overige documenten wijzigen voorgaande beslissing niet. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie, net zo min als het feit dat de woning van uw vader werd vernield door de aardbeving, dat uw moeder overleden is en het feit dat sommige Biplav-aanhangers in Nepal actueel problemen kennen met de autoriteiten. Hieruit kan gelet op bovenstaande vaststellingen evenwel geen persoonlijk risico afgeleid worden. De attesten van de in België actieve Nepalese organisaties vertonen een gesolliciteerd karakter en hebben bijgevolg een beperkte bewijswaarde. Wat betreft de attesten van Lalitpur Metropolitan en de vrouwenorganisaties moet opgemerkt worden dat attesten slechts een bewijswaarde kunnen hebben zo ver zij ondersteund worden door geloofwaardige, coherente verklaringen wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekster vervolgens een schending aan van artikelen 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

In een derde middel beroept verzoekster zich tot slot op de schending van artikelen 48/3, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.1.2. Verzoekster voegt aan het verzoekschrift COI Focus "*Nepal. Actuele situatie van de CPN (Biplav)*" van Cedoca van 19 augustus 2019.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, heeft de commissaris-generaal in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters bewering als zou zij louter traditioneel gehuwd zijn met D. B., noch aan de moeilijkheden met de zogenaamde eerste vrouw van D. B., noch aan de problemen met verzoeksters echtgenoot nadat het huis van een Rastriya Prajatantra Party (RRP) lid was aangevallen. Verzoeksters voorgehouden problemen met haar familie naar aanleiding van dit huwelijk en de beweerde sociale uitsluiting werden evenmin geloofwaardig bevonden. Verzoeksters financiële en medische problemen ressorteerden niet onder het Vluchtelingenverdrag, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. In beroep bevestigde de Raad de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 17 juli 2012, nr. 84 778).

Zonder België te hebben verlaten, dient verzoekster op 16 mei 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van haar huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming voert verzoekster aan dat zij in België lid werd van het 'Nepalese People's Progressive Front' (NPPF) waarbij zij deelnam aan een betoging, programma's en vergaderingen bijwoont, helpt met logistieke zaken en geld inzamelt. Verzoekster verklaart dat zij in Nepal reeds aanhanger was van de Biplav-partij en ook toen vergaderingen bijwoonde en anderen probeerde te betrekken bij de partij. Bij terugkeer naar Nepal vreest verzoekster problemen met de autoriteiten, gelet op het huidige politieke klimaat waarbij Biplav-aanhangers worden vervolgd. Daarnaast herhaalt verzoekster problemen te vrezen met D. B. Verzoekster geeft aan dat zij voor het laatst in 2014 contact had met D. B. toen hij haar belde nadat hij vernomen had dat zij een nieuwe partner had. D. B. zou haar hierbij beledigd hebben en geld van haar hebben geëist. Verzoeksters broer zou bovendien sinds 5-6 jaar geleden 3 à 4 keer per jaar gebeld worden door D. B. Verzoekster voert eveneens aan dat zij geen geld en geen woning heeft in Nepal en dat er niemand is die voor haar kan zorgen. Tot slot verwijst verzoekster naar haar gezondheidssituatie waardoor zij meent niet te kunnen terugkeren naar Nepal.

Verzoekster legt volgende stukken voor: haar origineel Nepalees paspoort, haar 'citizenshipcard', een attest van het 'District Natural Disaster Aid Committee', een attest van de 'Lalitpur Metropolitan' van 7

januari 2019, de overlijdensakte van haar moeder, twee attesten (waarvan één moeilijk leesbaar) van het NPPF, attesten van de 'Sahara Women Society' en van 'Shree Janasewa Community Learning Centre', een artikel uit de Nepalese krant 'Abhiyan Times' van 21 maart 2019, een attest van de 'Non-Resident Nepali Association, Belgium', een attest van 'Nepali Samudaya Oostende' en meerdere artikelen aangaande de vervolging van Biplav-aanhangers in Nepal.

In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters verklaringen, hetgeen haar algemene geloofwaardigheid reeds relativeert; (ii) verzoeksters vrees problemen te kennen met de Nepalese autoriteiten omwille van haar Biplav-sympathieën en haar betrokkenheid bij het NPPF in België niet kan overtuigen vermits (1) verzoekster niet aannemelijk maakt vanuit een diepe en oprechte overtuiging Biplav en de NPPF te steunen aangezien zij tijdens haar eerst verzoek om internationale bescherming nog aangaf niet geïnteresseerd te zijn in politiek, zij foutieve en inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot het jaar van oprichting van de Biplav-partij, alsook omtrent het feit dat de partij verantwoordelijk is voor aanslagen, (2) verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat de Nepalese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar betrokkenheid bij het NPPF - waarbij haar betrokkenheid minimaal is - en haar sympathie voor Biplav en (3) het door verzoekster voorgelegde krantenknipsel geen bewijswaarde kan worden toegedicht, zoals wordt toegelicht; (iii) verzoeksters voorgehouden vrees voor problemen met D. B. evenmin kan overtuigen aangezien (1) in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds werd besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan haar bewering in een polygame situatie terecht te zijn gekomen waarbij zij problemen zou hebben gekend met de eerste vrouw van D., (2) verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geen gewag maakte van het feit dat zij sinds 1995-1996 gefolterd werd door D., hetgeen haar huidige verklaringen als zou zij mishandeld zijn door D. reeds ondermijnt, (3) verzoekster bovendien inconsistente verklaringen aflegt over de bedreigingen die haar broer ontving van D. en (4) verzoekster bijgevolg geen zicht biedt op haar huidige familiale situatie waardoor zij niet aannemelijk heeft gemaakt bij een terugkeer naar Nepal geen huis of niemand te hebben die voor haar kan zorgen; (iv) het loutere feit dat verzoekster geen geld, woning of iemand zou hebben die voor haar kan zorgen motieven betreffen die niet ressorteren onder het Vluchtelingenverdrag; (v) de door verzoekster aangehaalde gezondheidsproblemen en haar bewering dat zij niet de middelen heeft om een medische verzorging in Nepal te bekostigen evenmin verband houden met de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en de opmerking dat zij geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Nepal omwille van haar politieke affiliatie niet kan overtuigen gelet op het vastgestelde opportunistische karakter van haar betrokkenheid bij het NPPF en haar beweerde sympathie voor Biplav en (vi) de overige door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

Vooreerst diende verzoekster laattijdig een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze houding getuigt immers allerm minst van een nood aan internationale bescherming. Er mag worden verwacht dat, indien verzoekster nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zij zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties, *quod non in casu*. Hoewel verzoekster in 2010 een eerste maal asiel heeft aangevraagd in België hetgeen in beroep op 17 juli 2012 werd geweigerd en waartegen zij geen cassatieberoep indiende, moet worden vastgesteld dat zij slechts op 16 mei 2019 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indient en dit terwijl er een repatriëring gepland stond op 17 mei 2019. De argumentatie dat zij werkte met "een oranje kaart" tot 2013, dat zij een operatie aan haar rug moest ondergaan (waarvan de laatste zou dateren van in 2015) en zij hoorde dat zij papieren via een verblijfsmachtigingsprocedure om medische redenen zou krijgen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 5), kan niet als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom zij al die tijd heeft nagelaten om minstens opnieuw een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen

de voorgehouden vrees die haar noopte haar land van herkomst te verlaten, dan wel die haar verhindert ernaar terug te keren. Dit klemde des te meer haar verzoekster zelf aan te geven dat zij toegang had tot een advocaat en zij bijgevolg voldoende mogelijkheden had om zich te informeren over de asielpprocedure. Het enkele feit dat er een “*medische regul*” zou zijn opgestart, verhindert bovendien niet dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming op grond van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opstart.

Het instellen van verschillende procedures vormt immers geen onverenigbaarheid en is dan ook geen verschoningsgrond voor het niet tijdig indienen van haar huidig verzoek om internationale bescherming.

Verzoeksters laatsttijdig tweede verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees.

De bestreden beslissing overweegt op goede gronden dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer de Nepalese autoriteiten dient te vrezen omwille van haar lidmaatschap van het NPPF en haar sympathieën voor Biplav-partij.

Zo wordt vooreerst pertinent opgemerkt dat verzoekster geen blijk geeft van een diepe en oprechte overtuiging voor het NPPF, dan wel Biplav. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing overwogen als volgt:

“Wat betreft uw vrees in geval van een terugkeer naar Nepal problemen te kennen met de autoriteiten ten gevolge uw Biplav-sympathieën en uw betrokkenheid bij het Nepalese People’s Progressive Front in België dient vooreerst gewezen te worden op meerdere vaststellingen die de oprechtheid van uw beweerde sympathie voor de Biplav-groepering ernstig ondermijnen. Waar u tijdens uw tweede verzoek aangaf reeds in Nepal actief te zijn geweest voor de Biplav-groepering, zo ging u naar vergaderingen en probeerde u andere leerlingen bij de partij te betrekken (CGVS I 2de VIB, p. 7, p. 9), stelde u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niet geïnteresseerd te zijn in politiek (CGVS 1ste VIB, p. 6). Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te stellen dat u bij uw eerste verzoek ervoor gekozen had om de focus te leggen op de folteringen die u had meegemaakt (CGVS II, 2de VIB, p. 5). Dergelijke repliek volstaat evenwel niet. Van een verzoeker mag immers ten allen tijde verwacht worden om alle relevante aspecten inzake zijn vrees voor terugkeer correct en volledig toe te lichten. Verder beweerde u dat de Biplav-partij sinds 2001 bestaat (CGVS I 2de VIB, p. 7). Informatie geeft evenwel aan dat de Biplav-partij pas in 2014 het licht zag. Opvallend is bovendien dat, wanneer u bij uw tweede verzoek geconfronteerd werd met het feit dat de Biplav-groepering verantwoordelijk is voor tal van aanslagen in Nepal, u daarop niet veel te zeggen heeft en stelt dat de partij ook vals beschuldigd werd. Gewezen op het feit dat de Biplav-groepering publiekelijk al de verantwoordelijkheid heeft opgeëist voor aanslagen, repliceert u hierop dat u niet de volledige agenda en alle details kent (CGVS I 2de VIB, p. 8-9). Dat een beweging zijn heil zoekt in het plegen van aanslagen kan evenwel bezwaarlijk als een detail beschouwd worden. Gelet op uw bewering dat u een Biplav-aanhanger bent omdat zijn ideologie beter bij u past, zo is Biplav tegen verkrachtingen en corruptie en wil de Biplav-partij veiligheid brengen (CGVS I 2de VIB, p. 7-8), is uw onwetendheid ter zake op zijn minst opvallend te noemen. Gelet hierop, heeft u niet aannemelijk gemaakt vanuit een diepe en oprechte overtuiging Biplav en de NPPF te steunen.”

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming de zeer open en vage vraag kreeg of zij geïnteresseerd was in politiek, doch dat zij niet wist wat hiermee precies bedoeld werd en dat zij op dat ogenblik bovendien weinig tot geen interesse had in politiek, zodat zij de vraag negatief beantwoordde. Daarnaast zou haar in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nog zijn gevraagd of zij ooit lid was van een politieke partij, hetgeen zij nooit geweest is en waardoor zij aldus in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde nooit lid te zijn geweest van een politieke partij. De Raad merkt evenwel vooreerst op dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij van bij aanvang van haar asielpprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot verzoekster aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, hetgeen *in casu* niet het geval is. Immers, zo verzoekster daadwerkelijk als aanhanger van de Biplav-partij in Nepal actief zou zijn geweest (Notities van persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7) kan wel degelijk redelijkerwijze worden aangenomen dat zij hiervan melding zou hebben gemaakt wanneer haar tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming werd gepeild naar haar politieke interesses en engagementen; dit onafhankelijk van het feit of zij al dan niet daadwerkelijk lid was van een politieke partij. Te meer nu verzoekster gedurende het tweede persoonlijk onderhoud te kennen geeft dat zij sinds 2010-2012 sympathieën en activiteiten ontplooidde voor de Biplav-partij en de NPPF (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4) en dus reeds ten tijde van haar eerste verzoek om internationale bescherming minstens ‘aanhanger’ was van voormelde partijen, alsook nu verzoekster zelf in het verzoekschrift aangeeft dat zij als sympathisant van

de Biplav-partij in Nepal *“naar vergaderingen [ging] en probeerde andere leerlingen te betrekken”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9), hetgeen toch duidt op een zeker en uitgesproken engagement. Dat verzoekster hiervan op geen enkele wijze melding maakte doorheen haar eerste verzoek om internationale bescherming en zelfs uitdrukkelijk verklaarde geen politieke interesses te hebben, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de oprechtheid van haar betrokkenheid bij de Biplav-partij en de NPPF. De argumentatie dat de focus tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming op de problematiek van haar (ex-)partner lag en het feit dat zij omwille van haar medische problematiek enige tijd niet alle vergaderingen kon bijwonen, kan - gelet op de voormelde op verzoekster rustende medewerkingsplicht - evenmin vergoelijken waarom zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming niet zou hebben aangegeven dat zij politieke interesses had. Verzoekster toont, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, dan ook geenszins aan dat zij *“al jarenlang (ook nog in Nepal) de maoïstische zienswijze van Biplav en het NPPF [deelt]”* en dat zij *“ook al aanhanger in België [was] van het NPPF jaren voor haar tweede verzoek om internationale bescherming.”*

Waar verzoekster aanvoert dat zij duidelijk heeft uitgeweid over Biplav en haar reden voor sympathie, over de ideologie en het feit dat de partij valselijk werd beschuldigd van bepaalde gebeurtenissen en bijgevolg niet kan worden gesteld dat zij onwetend is over de groepering, dient erop gewezen dat zij zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van een aantal eerder aangehaalde verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent het foutief karakter van haar verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen op zich geen afbreuk doet aan de voormelde pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en zelfs foutieve karakter van verzoeksters kennis aangaande de Biplav-partij blijkt. De lacunes en fouten in verzoeksters kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die zij wel op een correcte wijze weergaf.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster allerminst aan dat zij vanuit een diepe en oprechte overtuiging de Biplav-partij of de NPPF zou steunen. Uit het voorgaande blijkt evenmin dat verzoekster in Nepal politiek actief, dan wel geëngageerd was voor haar komst naar België in 2010.

Wat verzoeksters betrokkenheid bij de NPPF in België betreft, waarbij zij vijf bezoeken bracht aan de vereniging, deelnam aan enkele vergaderingen en deelnam aan een betoging voor de Indische ambassade naar aanleiding van een grensdispuut (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7 en Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4-5) en haar sympathie voor de Biplav-partij, dient verder vastgesteld dat - daargelaten de vaststelling dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoekster geen blijk geeft van een diepe en oprechte overtuiging - hieruit hoe dan ook geen persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in haar hoofdte blijkt.

Bovendien geldt bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) een bijzondere bewijslast, namelijk dat indien een verzoeker om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoekster moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom zij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten.

Het is echter niet aannemelijk dat verzoekster in geval van terugkeer naar Nepal problemen zou kennen omwille van het feit dat zij sinds haar aankomst in België enkele vergadering bijwoonde van de NPPF, vijf keer naar de groepering ging en deelnam aan een betoging voor de Indische ambassade (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7 en Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4-5), nu hieruit immers bezwaarlijk enige hoge of verantwoordelijke functie kan blijken. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster bovendien niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nepalese autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze kan van

worden uitgegaan dat deze overheden verzoeksters handelingen niet op de voet hebben gevolgd en derhalve niet op de hoogte zijn van haar acties in België.

De Raad ziet bijgevolg niet in hoe verzoeksters (beperkte) activiteiten en sympathieën in België bekendheid zouden genieten bij de Nepalese autoriteiten, laat staan dat dit verzoekster in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat zij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Zo verzoekster aangeeft dat zij geen weet heeft van het feit of de Nepalese autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten en sympathieën voor de NPPF en Biplav, maar dat zij op de hoogte zouden kunnen komen door anderen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9 en Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 5), beperkt zij zich tot louter hypothetische beweringen die niet kunnen aantonen dat zij wel degelijk in de negatieve aandacht van de autoriteiten in haar land van herkomst zou staan. Bovendien geeft verzoekster tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud ook te kennen dat de Nepalese autoriteiten niets hebben ondernomen nadat er van haar een interview in een krant zou zijn verschenen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 7), hetgeen haar voorgehouden vrees voor vervolging verder ondermijnt. In zoverre verzoekster te dezen nog verwijst naar de aan het verzoekschrift gevoegde COI Focus *“Nepal. Actuele situatie van de CPN (Biplav)”* van Cedoca van 19 augustus 2019 (verzoekschrift, stuk 2) en aanvoert dat hieruit blijkt dat verschillende leiders en leden van de Biplav-groepering sedert het najaar van 2019 worden gearresteerd en gefolterd, dient erop gewezen dat deze informatie geen betrekking heeft op haar persoon en niet volstaat om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Met betrekking tot het door verzoekster voorgelegde krantenknipsel op grond waarvan de Nepalese autoriteiten op de hoogte zouden kunnen zijn van haar beweerde politieke engagement, wordt in de bestreden beslissing bovendien op goede gronden overwogen als volgt:

“(…) Dit krantenartikel heeft echter geen bewijswaarde. Vooreerst is het gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de oprechtheid en de kleinschaligheid van uw betrokkenheid bij het NPPF en de Biplav-groepering op zijn minst merkwaardig te noemen dat u als aanhanger van het NPPF en Biplav in de Nepalese pers genoemd zou worden. Bovendien blijkt uit onderzoek dat daar waar de hoofdredactrice van de Abhiyan Times verklaarde dat elk artikel dat in de papieren versie van de krant is gepubliceerd, ook online op de digitale versie van de krant terug te vinden is, het artikel waarin u vermeld wordt niet terug te vinden is op de digitale versie van de krant, net zo min als enig ander artikel geschreven door de auteur van het neergelegde artikel. Informatie bevestigt ook dat delen van Nepalese kranten in het kader van een verzoek om internationale bescherming gemanipuleerd worden om een verzoek te ondersteunen. In het kader van het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u het CGVS er bijgevolg niet van overtuigd dat het neergelegde artikel daadwerkelijk werd opgenomen in de Nepalese kranten in Nepal, waardoor er geenszins kan gesteld worden dat de Nepalese autoriteiten ten gevolge van het krantenartikel op de hoogte zijn van uw Biplav-sympathieën.”

Waar verzoekster in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal het door haar voorgelegde krantenartikel afwijst zonder dat hiervoor enig objectief argument voorhanden is, dat het niet is omdat het online-artikel van de krant niet terug te vinden is dat het een vals document zou betreffen en zij hiervoor bovendien een valabele verklaring naar voor heeft geschoven tijdens het persoonlijk onderhoud, meer bepaald dat de journalist een vroegere kennis van haar was en het niet hoeft te verbazen dat zij geïnterviewd werd, gelet op het kleine ledenaantal van de NPPF in België, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster er ten onrechte vanuit lijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Bovendien gaat verzoekster er geheel aan voorbij dat de vaststelling dat er geen digitale versie terug te vinden is van het artikel, net zo min als enig ander artikel van de hand van de auteur van het door verzoekster voorgelegde artikel wel degelijk de bewijswaarde ervan ontnemt. Te meer nu de hoofdredactrice van de Abhiyan Times aangeeft dat elk artikel dat in de papieren versie van de krant is terug te vinden, ook online op de digitale versie terug te vinden is en uit objectieve informatie blijkt dat delen van Nepalese kranten in het kader van een verzoek om internationale bescherming worden gemanipuleerd om een verzoek te ondersteunen (Landeninformatie, stuk 7, nr. 6). De blote bewering dat verzoekster werd aangesproken door een vroegere kennis als één van de weinige leden van de NPPF in België, kan allerm minst afbreuk doen aan voormelde vaststellingen.

Het door verzoekster voorgelegde krantenartikel heeft derhalve geen objectieve bewijswaarde en vermag geenszins de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan worden besloten dat verzoekster niet aantoonde een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van haar kleinschalige activiteiten in België, die bovendien geen blijk geven van een diepe en oprechte overtuiging.

Verzoekster herhaalt verder problemen te vrezen met D. B. Zij geeft aan dat zij voor het laatst in 2014 contact had met D. B. toen hij haar belde nadat hij vernomen had dat zij een nieuwe partner had. D. B. zou haar hierbij beledigd hebben en geld van haar hebben geëist. Verzoeksters broer zou bovendien sinds 5-6 jaar geleden 3 à 4 keer per jaar gebeld worden door D. B. (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 9-11 en Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 5-7).

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van de voorgehouden problemen met haar ex-partner D. B.

Vooreerst oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 84 778 van 17 juli 2012 reeds dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters bewering in een polygame situatie terecht te zijn gekomen waarbij zij problemen kende met de eerste vrouw van D.

Eens hij een beslissing over een bepaalde verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek om internationale bescherming aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook deze die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het identieke verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd door familieleden. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

Gelet op het gewijsde van voornoemd arrest van de Raad staat de ongeloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden polygame situatie ten gevolge van haar huwelijk met D. B., de voorgehouden problemen met de 'eerste vrouw' van D. B. en de problemen met haar familie omwille van dit huwelijk vast en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van dit beroep beperkt tot de beoordeling van de nieuwe elementen die door verzoekster worden aangevoerd.

De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen bijkomende verklaringen aflegt of bewijsstukken voorlegt die de ongeloofwaardigheid van haar vluchtmotieven omwille van de voorgehouden problemen in Nepal omwille van het 'polygame' huwelijk met D. B. in een nieuw daglicht kunnen plaatsen.

Waar verzoekster in het kader van haar huidige (tweede) verzoek om internationale bescherming aanvoert dat D. haar sinds 2052 (1995-1996) heeft gefolterd, waarbij zij een keer met een mes werd aangevallen en waarbij zij werd verkracht (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 2-3), dient te worden vastgesteld dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming geenszins melding maakte van deze aanval met een mes (CGVS-gehoorverslag VIB 1, stuk 3, p. 12), hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen met D. Hoewel verzoekster gevolgd kan worden waar zij in het verzoekschrift aanvoert dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming heeft verklaard dat zij af en toe gedwongen werd om seks te hebben met D., blijkt dat zij hiervan geenszins melding maakte tijdens haar spontaan asielrelaas (*Ibid*, p. 8) en hierover slechts begon op het ogenblik dat de '*protection officer*' peilde naar het feit of zij ooit misbruikt werd door D. (*Ibid*, p. 12), hetgeen de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande relativeert. De argumentatie dat het voor verzoekster niet eenvoudig was om in detail al haar pijnlijke herinneringen uit de doeken te doen en dat de '*protection officer*' hierop niet verder inging tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming, kan geenszins voormelde inconsistenties in haar verklaringen verschoenen of verklaren. In dit verband dient er immers op gewezen dat, hoewel kan worden aangenomen dat het delicate materie betreft, verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij aflegt, dat van haar redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij van bij aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo

accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst zouden zijn geweest en dat het niet aan de commissaris-generaal toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Bovendien dient te worden opgemerkt dat bij aanvang van de persoonlijke onderhouden bij het Commissariaat-generaal wordt aangegeven dat dit onderhoud in vertrouwen gebeurt. Verder dient er eveneens te worden benadrukt dat verzoekster ook in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming ontwijkende en vage verklaringen aflegt over het misbruik door D. en slechts na drie keer expliciet vragen of zij door haar (ex-)partner gefolterd werd aangeeft dat zij één keer door hem werd aangevallen en één keer door hem werd verkracht (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 2-3). Dit alles doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden mishandeling door D.

Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen als volgt:

“Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door uw verklaringen aangaande de bedreigingen die uw broer ontving van D.. Zo gaf u bij uw eerste persoonlijk onderhoud d.d. 12 juni 2019 te kennen dat uw broer bedreigingen ontving. Gevraagd wanneer hij deze had ontvangen, stelt u dat dit een jaar geleden is geweest en dat uw broer toen 1 à 2 dreig telefoons had ontvangen. Van verdere bedreigingen of problemen maakte u, wanneer daarnaar gepeild werd, geen enkel gewag (CGVS I 2de VIB, p. 10-11). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u evenwel dat uw broer sinds 5-6 jaar jaarlijks van D. 3-4 dreig telefoons krijgt. De laatste twee jaar kreeg uw broer 3 à 5 dreig telefoons van onbekenden die in naam van D. belden (CGVS II 2de VIB, p. 6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen kwam u niet verder dan te stellen dat u toen ook had aangegeven bedreigd te zijn geweest door anderen (CGVS II 2de VIB, p. 7).”

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met alle antwoorden uit het persoonlijk onderhoud en deze uit hun context haalt. Zij vervolgt door haar verklaringen zoals zij deze heeft afgelegd in het eerste en tweede persoonlijk onderhoud opnieuw te hernemen en besluit dat zij tijdens beide persoonlijke onderhouden heeft verteld dat haar broer meermaals werd bedreigd door zowel haar (ex-)partner als door onbekenden. Verzoekster meent dat er geen tegenstrijdigheden voorliggen nu zij enerzijds heeft aangegeven dat haar broer in het verleden dreig telefoons heeft ontvangen (5 à 6 jaar lang 3 à 4 keer per jaar) en anderzijds van onbekenden (de afgelopen 2 jaar 3 à 5 in totaal). De Raad merkt evenwel op dat verzoekster zich met de argumentatie in het verzoekschrift beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en tegenstrijdig bevonden verklaringen, minimaliseren van en zelfs volledig voorbijgaan aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er dan ook niet in slaagt om de voormelde vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen aangaande de bedreigingen die haar broer zou hebben ontvangen te verklaren of te herstellen. Verzoekster kan dan ook geenszins dienstig aanvoeren dat uit de voorgehouden bedreigingen ten aanzien van haar broer de actualiteit van haar vrees voor D. B. blijkt, nu geenszins geloof kan worden gehecht aan deze bedreigingen gelet op haar tegenstrijdige verklaringen dienaangaande.

De commissaris-generaal considereert voorts terecht als volgt:

“Tot slot kan gewezen worden op het feit dat u bij uw eerste verzoek aangaf dat uw huwelijk met D. niet geregistreerd was. U was louter traditioneel gehuwd (CGVS 1ste VIB, p. 4). Bij uw tweede verzoek gaf u evenwel te kennen dat uw huwelijk geregistreerd is (CGVS I 2de VIB, p. 4). Het geheel van voorgaande vaststellingen noopt er dan ook toe geen geloof te kunnen hechten aan de beweerde problemen met D. B.. Bijgevolg biedt u geen zicht op uw huidige familiale situatie waardoor u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar Nepal geen huis of niemand heeft die voor u kan zorgen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde motivering, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoekster nog benadrukt dat zij het slachtoffer is geworden van intrafamiliaal geweld en hiertegen geen bescherming kon krijgen van de autoriteiten in haar land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat de Raad in arrest nr. 84 778 van 17 juli 2012 reeds geoordeeld heeft dat, zelfs zo de door verzoekster voorgehouden feiten van het huwelijk met D. B. en de daaruit voortvloeiende problemen met diens eerste vrouw en haar familie waarachtig waren - *quod non* - deze van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en niet als dusdanig aanleiding geven tot internationale bescherming, alsook dat verzoekster het niet nuttig heeft geacht beroep te doen op nationale bescherming. Met het louter volharden in haar eerdere verklaringen brengt verzoekster geen elementen aan om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Waar verzoekster nog meent dat de commissaris-generaal de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden, dient te worden opgemerkt dat zij op generlei wijze aannemelijk maakt dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdend met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. In dit verband dient er bovendien nog op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om te vermelden.

Voor het overige blijft verzoekster in wezen steken in het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in de door haar uiteengezette vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekster dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) het loutere feit dat verzoekster geen geld, woning of iemand zou hebben die voor haar kan zorgen motieven betreffen die niet ressorteren onder het Vluchtelingenverdrag; (ii) de door verzoekster aangehaalde gezondheidsproblemen en haar bewering dat zij niet de middelen heeft om een medische verzorging in Nepal te bekostigen evenmin verband houden met de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en de opmerking dat zij geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Nepal omwille van haar politieke affiliatie niet kan overtuigen gelet op het vastgestelde opportunistische karakter van haar betrokkenheid bij het NPPF en haar beweerde sympathie voor Biplav en (iii) de overige door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoekster uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, noch is artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP